

ZENTAI HIRLAP

HELYI ÉS VIDÉKI-ÉRDEKŰ TÁRSADALMI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
DEAK UTCZA 363. SZ.

Kéziratok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési árak:

egész évre 4 frt., félévre 2 frt.

Hirdetések és nyilttér díjazása megállapodás szerint.

Halottak emlékezete.

A kegyelet elzárándokolt az élők városából a halottak városába, fölkeresni azok porladó hamvait, kik még éltek, a szeretet lánczaival voltak hozzánk fűzve. Megelevenülni látszott a holtak birodalma, s ott, hol különben az éven át a béke és esend honol, halottak napján egy új élet támad, melynek magasztosságát és komolyságát neveli azon millió könyesepp, mely az igaz fájdalom által sajtoltan hull a rideg hantokra.

Mulandóság, enyészlet, por és hamu, e szomorú eszmék csak a halottak emlékének szentelt napon domborodnak ki igazán egész magasztosságukban, mert ekkor és ott, a legelfáultabb kebel is megindul. Mig az ember lesz, a mulandóság eszméjének benyomása alól nem vonhatja ki magát. A halál gondolata itt és ekkor helyet kér magának agyunkban, figyelmeztetve mindenkit egyaránt: memento mori!

A temető a legjobb memento, leghivatottabb hely a mulandóság eszméjének megszívlelésére, s kit az élet ezernemű bajai nem képesek megindítani, szereteteinek porladó részét takaró hantok szemlélése megalapít. A halál birodalmának látása, az ott nyilvánuló kegyelet, az igaz fájdalomnak millió jajjai, mind megannyi hívó szavai, intó beszédei az ég Urának hozzánk: memento mori!

A hálás gyermek szüleit, a szülő szeretett gyermekeit, a hitvestárs hitvestársát, a rokon rokonait, a jóbarát barátját, ismerős ismerősét látogatja meg e napon és kiket élet és halál, e két ellentét elválaszt, itt e napon a kegyelet érzetében újra egyesülnek.

Tagadhatatlanul nagyszerű, a kat. egyház mely értelmű intézkedésére valló szokás az, hogy évenként a halottak emlékének ünnepe szentel, mert ebben a humanizmusnak lényege nyilvánul. Még a barbár népeknél is megtaláljuk az elhaltak iránti kegyelet nyil-

vánulását, a kik pedig tudvalevőleg nem hittek a jövő életben, megfeszítván így magukat az egykori viszontlátás reményétől. A katolikus ember hite Jézus ígérete szerint a feltámadás, az egykori viszontlátás reményén alapulván, az elhunytak iránti kegyeletnek, azok emlékének megünnepelese által ad kifejezést. Ha humanus dolog az élőket tisztelni, hatványozottan az a halottak emlékének tisztelete. Az igaz keresztény szeretet nem hal el a sír szélén, elkíséri az kedveseinket a sírba is és ott virraszt hantjaik felett. A szeretet követelménye, hogy az ne ismerjen határt, hanem legyen örök, mint maga a szeretet külforgása, Isten, örök; legyen határtalan, mint maga Isten, végtelen.

Ezen eszmék behatása alatt kulesoljuk mi is össze imára kezeinket. E gondolatok által lelkesülten emeljük föl kérés szavunkat hozzád ég és föld hatalmas Ura: adj a megholt hűveknek örök nyugodalmat, az örök világosság fényeskedjék nekik! Enyhítsd Uram a szenvedő lelkeknek kínjait, és vezesd őket mielőbb a kívánt boldogságba, hogy színről színre való látásodban gyönyörködve, áldva Téged álljak körül szent trónusod! Nekünk pedig adj enyhülést fájdalomunkban, édesítsd meg könnyeinket, vigasztald kesergő sziveinket, gyujtsd lobogó lángra bennünk a boldog viszontlátás reményét Amen.

Kiállítások befolyása a társadalomra és a közművelődésre.*

Irtó: Kovács Pál államvasuti főmérnök, műszaki tanácsos.

Városunk tudós szülöttje: Kovács Pál műszaki tanácsos, államvasuti főmérnök a múlt hét elején kürtünkben időzött. Hittéte alatt meleg érdeklődés között tekintette meg városunk kultur-intézeit. Meglátogatta többi között a központi elemi és polgári leányiskolát, hol is a tanérek előtt el-

*) Felolvasta szerző a „Gazdakör” által 1894. nov. 30-án rendezett estélyen.

ragadtatásának adott kifejezést a tanítvány bátor, értelmes és praecis feleletei fölött. Kedden este a nagyvendéglő dísztermében óriási közönség előtt a kiállítások jelentőségéről tartott tanulságos felolvasást a megjelentek osztatlan tetszése között. A felolvasást kedélyes társas vacsora követte, melyen városunk értelmisége csaknem teljes számban megjelent. Egyszóval Kovács Pál ur ezen látogatása nyomott társaséletünket felfrissítette. Vajha többször is érezelné velünk jó indulatú érdeklődését, meleg barátságát.

Felolvasásának lényege a következő:

Korunk jellemzésére a történetírók majdan azt fogják mondani, hogy a XIX. század volt az, mely szakított a régi szokásokkal s a reális tudományok segítségével egybe olvastotta az ipart a tudománnyal és így új irányba terelte a világ fejlődését és haladását. Közelebb hozta a világörseket és a kultur nemzeteket egymáshoz, egybe olvastotta őket és egyuttal egészséges versenyt idézett elő köztük, a mely verseny aztán egyes nép családokat felül emelt olyanokon, a melyek nem tudták magukat ezen új iránynak alá vetni. Örömmel konstatálhatom, hogy edes hazánk azon országok közé soroztatik a kultur államok által, a mely a helyzet magaslatára emelkedvén, ezen új irányban halad s ezt szándékozik a közel jövőben létesítendő millenniumi kiállítással a művelt világnak beigazolni a midőn ezred éves fennállásunk zárkóvet tesszük le. Ezt az időt a tudomány, ipar és kereskedelem fénykorának fognak majdan unokáink nevezni.

Kiállításokat azért rendeznek időnként az egyes kultur államok, hogy bemutassák az ipar és kereskedelem terén elért sikereiket és produktív képességeiket — és hogy megismertessék ipar és gazdasági termékeiket, hogy így piacot nyissanak fáradságos munkájuk gyümölcsének és hogy ez által is emeljék nemzetök és országuk tekintélyét. S mindezt csak úgy lehet elérni, hogy ha váltvetve közös erővel — ha még oly csekélységgel is hozzá járunk a közös siker előmozdításához.

Örökké emlékezetes marad az 1851. esztendő Angolország történelmében, mert akkor rendezték az első kiállítást Londonban. Innen számítódik Anglia viláगरuralma. Egész új korszak kezdődik onnan, mert akkor ébredtek fel az európai államok mikor látták a kristálypalotában rendezett kiállításon Angolország nagy verseny képességét. A kiállítás után ugyanis a nagy kiterjedésű Britt gyarmatoka

A „ZENTAI HIRLAP” TÁRCZÁJA.

A hipnózis.

A thuzséri különleges esettel kapcsolatban ugyan, de nem vonatkozással reá, mert hiszen a napilapok bőven kimerítették a tárgyát, foglalkozom vele és ha soraim érdemleges jelentőségre nem is tartanak igényt, becses lapja azon olvasóinak, kik a hipnózis lényegével nem nagyon ismerősök, mégis vélek némi szolgálatot tenni. Miatán a tudomány jelenleg titkos tényezőkkel nem munkálkodik, nem homályosíthatja Aeseulap nimbuszát sem, hogy lát-szólag titkos és varázserővel bíró eljárások a laikusok előtt és által is megvitatassanak, sőt azt tartom, hogy bizonyos szakmák reális érdeke akkor van biztosítva, ha azokba laikus is betekínthet.

Orvosi szempontból foglalkozván a kérdéssel, nem lehetne célszerű jós hatást és távolhatást fejtegetni, hanem szorítkozom azon eljárásra, melynél a jöttevő szakértő oly panaszok esetén, melynek nem szervi elváltozásokon, hanem inkább funkcionális zavarokon alapszanak, a hol a gyógyfűvek avagy ásványi anyagok megelőző használata azokat meg nem szüntette, — enyhítést és talán teljes gyógyulást szerezni szándékozik.

A hipnózis technikája ép oly nehéz eljárás, mint bármely orvosi műtét, sok tapasztalatot és nagy megfigyelést igényel. Biztonság a magatartásban szükséges ahhoz, hogy valaki egy másik egyén lelki tényével rendelkezzen és szenvedéseinek szubjektíve megkönnyebbülést szerezzen.

A ki ez eljárás hatásában kételkedik, a kísér-

lettől nem sokat vár és ezt valamely komikus aréjáltékkal, vagy hangfejtéssel el is árulja, annak ninesen oka csodálkozni, hogy kísérletei eredménytelenek, viszont azon egyén nem alkalmas médiumnak, ki vagy meg nem győzhető vagy ennek rossz következményeitől tart, mert ezen egyén féltelme és kínos érzelmei eloszlatatlan akadályt képeznek. A hipnotizálás módjai különbözök ugyan de valamennyi eljárás közös lényege abban áll, hogy elalvásra emlékeztető érzéseket hoz létre. Leggyakoribb módszer a következő:

A médiumot egy kényelmes karszékre ültetjük és megkérjük, hogy ránk figyeljen és eszentul ne beszéljen, mert az elalvásban ez gátolná, esőndes fekvésű és besötétített szoba legalább is az első kísérleteknél szükséges. Az alató a médiummal szemben foglal helyet és felszólítja az utóbbit, hogy a kísérletező két kezujjára merőn szegezze tekintetét. Rövid időn be őt különös érzések jönnek létre a fikszirozott egyénben, melyeket az alató esetleg azon célra használhat fel, hogy azokat rábeszéléssel, ugynevezett csuggerálásával fokozza, például ekként: „Látom magánál hamar megy, már lecsendesedik, arca nyugodt kifejezést nyer, szemhéja nehéz, szemé pislog, már nem lát tisztán már nem soká elfog aludni.” Fogékony emberek két perc alatt elalvának. Tehát a csuggerálás terén mozog a kísérletező; természetes, hogy a hipnotikus elaltatás stadiumában csak olyan érzéseket tanácsos csuggerálni, melyek önkényt is (bár lassabban) létrejöhetnek.

A hipnózis tulajdonképpen gyógyhatása a szuggesztió alapszik; az pedig lényegileg abban

összpontosul, hogy a médium körtüneteit érelyesen és határozottan tagadásba vesszük, vagy biztosítjuk róla, hogy bizonyos mozgást vagy mozdulatot, mely előbb lehetetlen volt, eszközölhet, vagy az előtt lehetségeket meggátoljuk, vagy végre ráparanesolunk, hogy általunk megállapított időben és módozatok között eselekvőleg beteg javulását valamely orvosi eselekvéshez fűzzük; pl. ezen a helyen ninesen már fájdalom, megnyomom, de a fájdalom elmúlt ezirógatás és nyomás a fájdalmas helyeken erős támpontja a lebeszélésnek. Még mélyebben ható lelki befolyást gyakorolhatunk az által, hogy a médiumot állapotba, vagy annak egyes tünetényei fölöl némileg felvilágosítjuk, bajának javulását eselleges megszűnését érvekkal bizonyítjuk, mert a legtöbb esetben nem állunk szemben korlátolt önmozdonnyal, hanem éles ítélőképeséggel bíró lény-nyel van dolgunk, melyre a hipnózis időtartama alatt nagyobb befolyást gyakorolhatunk, mint ébren létben.

A hipnózis tartama annak gyakorlati szükségességétől függ. Adott viszonyok között hosszabb hipnózis az eredményt biztosabbá teszi, miut rövid alvás, sőt utóbbi esetben sokszor fejfájással és levertséggel ebred föl a médium, mintha nem eleget aludt volna. A felébrzésre elég: „Ez uttal elég volt. Ebredjen föl.”

Szök keretben e halvány vonással törekedtem a hipnózis hézagos képét vázolni. É a bizom gyógyító erejében is, bizom benne, hogy a Pravaz-fecskendő és Bistouri mellett foglal a jövőben méltó helyet.

Dr. Gnóm.

belé nem számítva, a melyeken még manapság is egyedül angol gyártmányú czikkék vannak forgalomban — a világ minden részében utat nyitottak gyártmányaiknak és gyarmataik gazdasági termékeinek, úgy hogy ezen viszonyok fennállnak jó részben még ma is.

Az önértetere oly büszke francia nemzetet sújtotta a londoni kiállítás sikere leginkább; mert eltekintve az anyagi és erkölcsi sikerektől, a melyek a kiállítást koronázták, első sorban a francia ipar érezte annak a rájuk nézve káros hatását. És hogy az iparuk és kereskedelmükön ejtett esorbát kiküszöbölhessék és hogy a saját gyártmányaiknak szintén biztosítsanak forgalmat, a Londonban rendezett első kiállítás után következő négy esztendőre tehát 1855-ben Párisban rendezték az első kiállítást, mely mind anyagi, mind pedig erkölcsi tekintetben ép oly jól sikerült, mint a londoni kiállítás, s ez időtől kezdve francia ország iparterméke rivalissává vált az angol iparnak s jó ideig ok uralták a helyzetet az európai kontinensen. A folyton reszen levő angolok már 1862-ben újabb rendeztek kiállítást Londonban; 1867-ben pedig Párisban mutatta be Európa versenyképességét, a melyen az északamerikai Egyesült-Államok is gazdagon voltak képviselve. Csak 1873-ban követte Bécs Londont és Párisot és rendezett egy igen érdekes világhiállítását, a melyen nekünk is alkalmunk nyílt gazdasági és ipari termékeink kiállítására. Ezután 1876-ban volt Philadelphiában, majd 1878-ban Párisban; kilenc évvel később 1889-ben ismét Párisban és legutóbbára a múlt esztendőben Chicagóban. Hogy mennyire fokozódott a közönség érdeklődése a kiállítások látogatása iránt: kiválgatjuk abból, hogy p. o. az első párisi kiállítást 5,170,000-en, az 1889-ki párisi kiállítást pedig 32,350,000-en látogatták meg.

Mindezekből azt látjuk, hogy a legtöbb kiállítást a francziák rendezték. S ha a mindennapos használatban levő iparcikknek gyártási és formai szempontból való bírálatába becsajtkozunk, akkor azt fogjuk látni, hogy e téren a francziák állnak legelől: ők adják meg az irányt e különféle divat-cikkék és fényűzési berendezések fejlesztésére, mert nekik van a legjobb ízlésök. A jó ízlést pedig tudvelevesleg ép úgy lehet és kell is fejleszteni, mint bármely gazdasági terményt, s mind ennek, mind amannak a bemutatására, hogy a közönség is megismerkedjék velök, legalkalmasabbak a kiállítások.

A főmobb említették kivül már évek óta rendeznek kisebb nagyobb országos kiállításokat, sőt megpróbálkoztak avval egyes városok is, melyek legnagyobb része azonban az illető állam vagy terület ipar és gazdasági termékeinek fellendülésére, illetőleg azok kulturális fejlettségének ismeretelésére szolgáltak, vagy egyéb nevezetességű alkalomból rendezettek.

Ilyen különleges jellegű volt az elektromos munkagépek kiállítása is, a melyek a kereskedelmiügyi miniszter rendeztetett a nyár folyamán, hogy alkalmat nyújtson iparosainknak valamint a közönségnek, úgy még nálunk kevésbé ismert iparágak a megismertetésére. E kiállítás sajátosságánál fogva a legérdekesebbek közé tartozott nálunk, mert közönségünknek ez alkalommal mutatták be először nyilvánosan és csoportosítva annak a titokzatos erőnek, az elektromosságának a gyakorlati célokra való alkalmazását, melyet az őt természet már évezredek óta rejtett magában. Itt láthatja a közönség annak a gyakorlatban való nagy fontosságát, valamint nélkülözhetetlen szükségét; pedig igen kicsinyben volt az rendezve és mondhatnám, hogy az inkább csak egyrészt izlettől, másrészt pedig buzditással szolgált és mégis oly nagy volt iránta az

általános érdeklődés és annyian látogatták, hogy arra nem is számítottak. Már ez alkalommal is lehetett az ország minden részéből különféle iparterületeket látni a kiállításon és gyönyörködni benne, hogy mennyire érdeklődik iparos közönségünk a modern dolgok iránt és hogy mily mélyen élvezik a munka emberei az ipar és tudomány legújabb vívmányait.

(Folytatjuk.)

Iskolaszéki ülés.

A polg. községi iskolaszék f. é. október hó 28-án d. u. 3 órakor tartotta rendes havi ülését. A folyó ügyek elintézését tárgyaló elnöki jelentés tudomásul vétele után olvastatott Forray Ferenc tanyai iskola felügyelő jelentése a tanyai iskolákról, melynek kapcsán az iskolaszék tekintettel azon körülményre, hogy Bakay Piroška a megyei tanfelügyelői hivatal által munkakeptelennek nyilvánított tanyai tanítónő nyugdíj ügye a közokt. kormány-nál van elintézés végett s mivel Bakay Piroška tanítónő a további sikeres működésre magában elég szellemi erőt különben sem érez, a közokt. tanyai tanítói állásra a pályázatot kihirdetett határozta, s ennek végrehajtásával az elnökséget megbízta. Czehe Gyövy igazgató jelentése kapcsán mivel a 45 tagból álló tanfelügyelői tagjai között napi minden vannak a betegedések a melyek minduntalan helyettesítéseket vonnának magok után ha helyettes tanító volna, így jelleg e hiányában a tanítás szünetel — az iskolaszék egy helyettes tanítói állás szervezése iránt határozta megkeresni a városi képviselő testületet.

Főtisztelő Nikióls Sándor gör. kel. eszperes plebános abbéli kérelmét, hogy hitoktatói 150 ft fiztetédjia méltányossági szempontból a katolikus és zsidó hitoktatók fizetéséhez aránylag emeltessek fel az iskolaszék pártóltag vétele a városi képviselő testülethez b-terjesztetni s hogy mégis körvonaloza legyen az összeg mely tekintettel arra, hogy Főtiszt. Nikióls esp. plebános úr a helyb. gymnasium négy osztályán kivül a közs. polgári leány iskola négy osztályát s ezen kivül a közs. elemi iskolákba járó összes gör. kel. fiu és leány növendékeket részesíti már több mint két évtized óta évi 150 ft fizetés mellett hitoktatásban — tájékoztatóképen 300 ftban véleményeztetett a városi közgyűlés elé terjesztetni. — Hogy azonban ezen összeg huzamosabban ne terhelje a városi pénztárt, tekintettel Főtiszt. Nikióls úr eddigi működésére csakis mint személehez kötött illetmény kérettel megadatni.

Tudomásul vétetett ezután Székfi György iskolaszéki pénztáros jelentése az iskolaszék kezelése alatt álló összegekről, a melyek közel 13 ezer forintot tesznek ki. Hogy azonban a pénztári állapot miben létezől s az eddig őt ezímen kezelt alapok kamatoztatásáról és felhasználásáról az iskolaszéknek világos fogalma legyen a pénztári jelentés és pénztári állapot fölülvizsgálásával egy bizottság bízott meg.

A vármegyei közig. bizottság 3433 kbiz. sz. határozata az V. VI. egyesített leány osztály felállítására tárgyában, a mely ezen osztály felállítását eirrendei, hosszabb vita után tudomásul vétetett.

Utolsó tárgya volt az ílésnek a kisdedovó felügyelő bizottság kiegészítése, illetve a közel múltban városunkból elköltözött két bizottsági tagnő Eresztánszkiné és Löveiné úrnők helyébe kisdedovó biz. tagnők választása, kik helyett az iskolaszék az elnök indítványára egyhangulag Jedlieska Istvánné, Dubniczky Veron úrnőket választotta meg. Jegyzőkönyv hitelesítőül Révay és Székfi urak küldettek ki.

Különfélék.

A vármegyei közig. bizottság f. évi szept. hó 5-én kelt 2214. számú végzésével felhívta Boromisza János polgármestert, hogy mint fegyelmi hatóság a zsidó hitoktató fegyelmi ügyében elsőfokúlag határozzon. A polgármester e felhívásra egy alaposan megokolt kimerítő határozatot hozott, melylyel az illető hitoktató ellen a további eljárást beszüntette, állásába és javadalmaszásába visszahelyezte. E határozatból kifolyólag a népiszkolai igazgató Bergel Emil hitoktatót a polgári leányiskolához visszahelyezte, a helyettesítőt pedig szorgalmas működésének elismerése mellett felmentette. Ez történt okt. 17-én. Hat nappal később az izr. hitközség is ugyanebben az ügyben a polgármester határozatával homlokegyenes ellentétben álló határozatot hozott s azt közölte a népiszkolai igazgatóval. Így komplikálódván az ügy, az igazgató egy dilemma előtt állott. Mert ha a hitközség határozata szerint jár el: ellentétbe jön a polg. hatósággal, ha pedig ezt ismeri el illetékesnek: összeütközésbe jön a hitközséggel. Ezt elkerülendő, az igazgatóság a két ellentétes határozat melléklése mellett felkérte hivatalosan a polgármestert, hogy ezen ügyben az épen körünkben időző alispán ural értekezve tájékoztató utbaigazítást nyújtson. E fölkérésnek a polgármester eleget is tett, a mennyiben oly erős, meggyőző logikával megokolt felvilágosítást intézett az igazgatósághoz, hogy abból minden további tetovázás nélkül el kellett ismernie a polgármesteri intézkedés illetékességét. Felette sajnáljuk, hogy lapunk szük tere miatt polgármesterünk ezen minden ízében átgondolt s meggyőző érvekben dús felvilágosító nyilatkozatát nem közölheltük.

Ingatlanok forgalma. Legutóbbi kimutatásunk óta a zentai telekkönyvvel a következő ingatlanok irattak át: Mészáros András zentai 64 ö. i. sz. háza 1000 ftért Biliczki György és nejére. — János Mihály zentai 923 ö. i. sz. háza 1100 ftért Tóth Ferenczre. — Bolváry András zentai földje 160 ftért Suber Endre és nejére. — Stohl Rozál zentai 1 lánca földje 300 ftért Vámos Mihályra. Kalmár Agos zentai 2 lánca földje 800 ftért Eszes Viktorra. Kelemen Miklós és nejére zentai 2840/2841/c hrsz. háza 600 ftért Joó Pálra. — Andruskó István zentai 1 lánca földje 500 ftért Erdélyi Ferenczre. — Aulik Antal zentai 1 lánca földje 480 ftért Tóth Davidra. — Barsi Imréné zentai 1 lánca földje 500 ftért ifj. Barsi József. — Huszár Mari zentai fellánca földje 250 ftért Bagi Jánosra.

Halálozás. Szabó László Zenta város országgyűlési képviselőjét súlyos fájdalom érte. Hón szeretett felesége, Mihákovits Flóra október hó 29-30-ika közötti éjjelen hosszas szenvedés után meghalt. Temetése október hó 31-én d. u. 3 órakor ment végbe nagy számu közönség részvétele mellett. Nyugodjék békén! — A kiadott gyászjelentés a következő:

Szabó László Zenta városának országgyűlési képviselője fájdalomtól megtörtén jelenté, hogy felesége szül: Mihákovits Flóra életének 40-ik, boldog házasságának 21-ik évében f. évi október hó 29 és 30-ika közötti éjjel 1 és fél órakor Isténének visszaadta lelkét. A temetés október hó 31-ikén d. u. 3 órakor, a szent mise áldozat pedig november hó 3-án d. e. 9 órakor fog megtartatni. Férjén kivül siratják: Szabó Margitka férj. Szilágyi Lajosné egyetlen gyermeke, Szilágyi Lajos veje, özv. Mihákovits Istvánné anyja, özv. Bauerné Franziska anyósa, Mihákovits Dezső, Mihákovits Albina, Mihákovits Rózsa férj. Szecsey Ivánné, Mihákovits Zoltán, Mihákovits Erzsike férj. Vadász

Az aprók.

(Vigjátékoska.)

Személyek: Dezső (11 éves), Aladár (10 éves).

Dezső: Az igaz, hogy ügyetlen fejkő vagy, ki látta a cigarettát asztalon gyártani. Nem gyürni kell azt pajtás, hanem sodorni. Ugy! A jobb kezéd mutatójúja viszi a szerepet. Látnod? már kész! Nesze!

Aladár: Köszönöm. Rágyújthatok?

Dezső: Na, ná. Hát persze. (Enelegve.) A háziurat látod bennem és én megadom az engedelmet.

Aladár: Milyen jó neked. Már gymnasista vagy. (Felsóhajtva.) Ej ha én is az lennék már...

Dezső: (Miközben fűfelhőt ereszt a légbe, mosolygva.) Ugyan ná lenne akkor?

Aladár: (felörtanyva.) Mi? Sok. Először is az atyuskám nem az én újságomat jártná.

Dezső: Az én újságomat? Ha ha! Nem rossz. És miért.

Aladár (fontoskodva) Olyan gyerekes izettenségek vannak benne. Majd a méreg esz meg. Mihaszna históriák. A kutyáska, mamáska, tapsikolás inci-finci-minci. Nincs benne képzeld nincs benne regény. Óh, én imádom a regényeket.

Dezső: Te tacsó! Minő kár, hogy nem velem jársz. Nálunk már önképzőkör is van.

Aladár: Ön-kép-ző-kör?

Dezső: Igen önképzőkör. Vasárnap délelőtt felolvasások szavallatok és kritikák. Sőt a Köln gyerekek azon tóri az esztét, hogy lapot adjunk ki,

lapot öcskös lapot. Címe lesz az „Ibolya“ ha azt meglátod kifakad a kis epéd. Talán illusztrálva is lesz.

Aladár: ne mond? . . .

Dezső: Majd meglátod, kézről-kézre fog menni. Öszintén szólva ideje is volt, mer a Magyar Ifjúság Lapját én is unom, egy kis versemet küldtem föl . . .

Aladár: Ah, verset?

Dezső: Azt (szomorúan) de rejtetesen lerántottak.

Aladár: (Bosszankodva) Szégyenletes. Lökdd vissza azt a lapot.

Dezső: Azt nem fogom tenni. Mert a lap engem egyben lökeletesen kielégít.

Aladár: (kiváncsian) miben?

Dezső: Tudod-e, hogy ezímez?

Aladár: Hogyan.

Dezső: „Nagyreményű Köteles Dezső gymnasiumi hallgatónak.”

Aladár: Dicső.

Dezső: Tudod mit, mondok neked egy mulatságos esetet, nevetni fogsz rajta. Hallgasd. A minap a latin órán deklináltunk.

Aladár: (szomorúan.) Engem is szokott néha a mama.

Dezső: Biktiez! ez nem afféle deklináció. Ez tán unalmasabb. Én éppen az „Ibolya“-ban megjelenendő beszélcem női alakján törtém a fejem, mert öcskös, nem olyan könnyű ám novellát írni, mikor a tanár felszólít,

Aladár: Megjédtél?

Dezső: Csigavér pajtás! Nem tudtam és emnyi az egész. A tanár kiállított a pulpitus mellé. Kissé resteltem, de azt tudom, hogy egy író az efféle prózai dolog nem alterálhat.

Aladár: Minő szépen is tudsz te beszélni.

Dezső: De most jön a java. A pulpitus nagyon alacsony. A tanár notisza nyitva volt. A többi képzelted.

Aladár: Kukueskáltál a jegyekbe. Hiszen ezt szoktuk mi az elemiben is.

Dezső: A jegyeket nem bírtam kiolvasni, de kiesibe mult, hogy a mit láttam kacajra nem laskasztott.

Aladár: Mi volt az?

Dezső: Az asztalon egy fölbontatlan újság feküdt. Ha jól emlékszem valami közoktatási újság.

Aladár: Gyermekeujtság?

Dezső: Dehogy. A tanárok újságja. Képzeld ezt olvastam a ezimlapjáról: T. C. Bágyoni Sándor tanár úrnak. Hallod! Tisztelt ezimű. A tanár tisztelt ezimű, én meg nagyreményű. No ez nagyserű!

Aladár: Haha! Ez oszt a jó pipa. Hahaha! (Tapsol)

A függöny sebesen le.

V. L.

sigáné, Mihálkovits Ilonka férj. Vaaly Emilné, Mihálkovits Hilda testvérei; Mihálkovits Dezsóné szül. uka Anna, Mihálkovits Zoltánné szül. Baranyi Anna sógorai; Szecsey Iván, Vadasz Zsiga, dr. Vaaly Emil sógorai, és ezek gyermekeik. Míg élte a hozzártartozóknak boldogítója voltál — most pedig imádkozzál értük! Isten veled — a viszontlátásra!

Az iskolaszék f. é. okt. 28-án tartott ülésén jelentette Czehe Győző népkisk. igazgató, hogy egyszerre három tanerő betegsége miatt helyettes tanerő hiányában a tanítási órák betöltéséről nem gondoskodhatik. A tegnapi nap folyamán újra 3 tanerő, a családjaikban kiütött ragályos betegségek miatt akadályozva van a tanításban, s így a tanítások helyettes hiányában újra szünetelni fognak. Zenta város képviselő testülete még mindig nem látja szükségét a kibontakozásnak, a jelen állapotok orvoslásának. Csak a tanügy rovására húzzák halasztják a helyettesi állás szervezését, holott az elől kitérni már nem lenne szabad. Hiába hoz az iskolaszék bármily intézkedést, ha az a képviselő testületnél süket fülekre talál s marad minden a régiben.

Megérdemelte. Zentán ismeri mindenki Rudics Gergely 900 holdas gazda embert, ismeri pedig arról a részről, hogy majd megveszekedik egy garasért. A napokban közegéjszégügyi kihágás miatt a rendőr-főkapitány elég érzékeny büntetést mért rá azért, mert eselődjeit a tanyán elhullott állatok húsvál tartotta. Már tavaly e miatt 10) frt pénzbírsággal lett sújtva, de ezen még nem okult. Most azonban 30 napi elzárást és 250 frt pénzbírságot kapott. Minden fukarsága dacára szívesen fizetné a kiszabott bírságot, (?) hanem a 30 napi ünlökséggel sehogy sem tud megbarátkozni s az ítélet ellen apellál, de erősen. A milyen szigorúak közegéjszégügyi törvényeink, — még lehet, hogy ráadást is kap a tetejébe, ha még oly nagy gazda is ő kelme. De meg is érdemlé!

Szerencsétlenség. Huszár István zentai kukucska lakos Péter nevű 1 1/2 éves kis fia okt. hó 30-án, míg édes anyja a ház előtt mosott, a konyhában a tűzhelyről magára rántott egy fazék forró vizet és az égési sebek következtében másnap meghalt.

Könnyű pénzszerzési mód. Megirtuk a mult számban, mikép szerzett Szabadkán két baka pénzt. Nem sokáig élvezték a szegények. Most már a katonai börtönben gondolkoznak azon, hogy hány évet kapnak azért a kevés könnyen szerzett pénzért. Mult vasárnap állították az egész bataliónt ezredpartra. A póstahivatalkók végig mérték az egész bataliónt s csakhamar felismerték a sürgönyöz bakákat. Eleinte tagadtak mindent, de mikor leiratták velők a két feladott sürgöny szövegét s az irás teljesen egyezett az ő kézírásukkal, látván hogy nincs menekvés, bevallották, hogy ők a bűnösök. Most a börtönben várják megérdemelt büntetésüket.

Jótestvér. B.-Martonos község rom. kath. szegény tanuló közlül az idén 52 kap lábbelit a ft. Habran István nyugalomba vonult plebános és ft. Habran János esperes-plebános által adományozott 1000—1000 frtos alapítvány kamataiból.

Öngyilkosság. Az ó-kanizsai előjáróság értesítette a zentai kir. járásbírósgát, hogy Raffai József ottani kovács mester okt. hó 31-én felakasztotta magát. Bővebb értesítés hiányzik.

Lopás. Mult hó 27-én éjjel Ó-Kanizsán ismeretlen teltesek betörték Adám Ignác boltjába s a főknab levő 12 frt 30 kr készpénzt ellopták.

Letartóztatás. Az ó-kanizsai csendőrség f. hó 2-án Preisz Sándor, Spiller Ede budapesti lakosok és Hauman Andor szabadkai lakos feljelentésére letartóztatta Grünbergel Armin 21 éves foglalkozás nélküli budapesti lakost, mivel állítólag a vonaton abban utazik, hogy rendszeren az éjjel alvó utasoknak a podgyászait a kocsi ablakain kidobálja és leszállva a legközelebbi állomáson, azokat összeszedi és elmenekül. Bekísértetelt a zentai kir. járásbírósgához.

Egy rendkívül érdekes üzlet. A fővárosban most általában feltűntést kelt a kerepesi úton a Sternberg-féle hangszer-üzlet, mely esténként villamos lámpáival bevilágítja az egész tért. Csoporokként állnak az üzlet előtt az emberek, mert a mi benne az üzletben történik, az igazi látványosság. Jön egy uri nő. A segítők szolgálatkészen ugranak eléje:

Parancsol kérem valamit?

— Igen, egy zongorát szeretnék venni.

— Oh kérem, tessék helyet fogni.

A hölgy leül, abban a perczen a szék kerseresven elkezd jajgatni.

— Jézus! sikolt a nő, valami gyereke ültem.

— Dehogyan! szól a tulajdonos, tud ez a szék illedelmes is lenni.

Azzal egyet csavar a széken, mely rögtön szebbnél szebb nótákat kezd pengetni a rajta ülő tiszteletére.

Az ördögös üzletben vannak zongorák, melyek maguktól játszik el a legnagyobb operákat, vannak botok, melyeken egy nyomtásra harezri riadót lehet fújni. Gonosz nyelvek azt is rebesgetik, hogy egy másik rugó megnyomására megveri a bot magát a tulajdonost. Vannak madarak.

Az nem utolsó dolog, a mi a multkor történt. Egy előkelő ur rontott be az üzletbe.

Ide vele, ide vele! — kiabálta — megveszem.

— Mit kérem allasson?

— Azt a kanarít, mely amott fűtyöl. Soha ilyen gyönyörű fűtyülést nem hallottam még!

Leveszik a kalitkát és odaadják neki.

— Nini, hát ez nem élő madár?

— Nem bizony.

— Nagyszerű! Hisz akkor se nem eszik, se beteg nem lesz!

— Ugy van uram.

— Mi az ára?

— 25 frt.

Az illető ur szó nélkül lefizette az összeget és boldogan távozott a kalitkával.

A Rendőri Lapok vasárnapi száma az alábbi rendkívüli tartalommal jelent meg: A rendőrség államosítása. Dr. Scheff László rendőrkapitány a „R. L.” főmunkatársától. Rendőri szaktanfolyam. Zlinszky Károly rkapitánytól. Jekelfalussy Lajos képpel. A londoni folyamrendőrség. Rédey Miklós r. fogalmaótol Revolveres pénztárca képpel. Amerikai házasság-szédelgők. Dobert Páltól. A vegyészlet a bírák előtt Dr. Thilo mülheimi törv. orvostól. Rendőrség és csendőrség. Rossignol emlékiratai. (Folytatás.) Nyilvántartás, több körözött arezképével. Vegyesek. A bűnügyi regény folytatása.

A hipnoziz ma már nemcsak a tudományos világot érdekli, hanem minden téren hódít és már a szépirodalom is érdekesen aknázza ki esodáit. Igen érdekes novellát olvasunk a „Külföld” című érdekesítő hetilapban „Modern” címmel, melyben le van írva, hogy egy dusszardak milliomas lány mint végző a hipnotizmus segítségével az őt megróhanó tolvajjal. A lap e novellán kívül érdekes öbnél érdekesebb dolgokat közöl; hozzá Dr. Olivér J olmes híres amerikai költő arezképét, Zola híres „Ló rdes”-ját és Ada Negri olasz költőnőtől meghalt verset „Az utzaggyerkőz” címmel. Szenzaciós a szini kritikája Vára di Antal „Charitas” című szomorú játékaról valamint a többi cikkei. — A Külföld egy negyedévre csak 2 frt 60 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal Nádor-u. 15.

A „Képes Családi Lapok” szerkesztősége mint mindig, úgy ez alkalommal is, szerfelett értékes számot állított össze. Az előtűnk fekvő érdekes szám tartalma a következő. A jó szövetség. Regény. Tolnai Lajostól Halottak országa. Költemény. Kántor Imrétől. A halottak napján. Költemény. Király Lajostól. Egy a „tizenhárom”, közül. Emléklap K. Beniczky Irától. Halottak napján Alkalmi tárcza. Kritika R-től. Az Adri partján. Elbeszélés. Csernezy Gyulánétól. Pehöltyek életéből. Beszély. Gárdonyi Gézától. Halottak estéjén. Költemény. Császár Józseftől. Három sirdomb. Rajz. Centarustól. Van szemé és nem lát. Egészségügyi cikk. Hajdu Józseftől. E számot Zsebők Jankó tehetséges fiatal r jzoló eredeti képei: Kossuth Lajos, Deák Ferenc, gr. Batthányi Lajos és Klapka György sirjairól teszük nem csak aktuális hanem becessé is. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egy egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatvány számokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

Szalay József magyar története. Már említettük, hogy a Lampel Róbert (Vodianer F. és fiai) könyvkiadó cég a millenium alkalmából új kiadásban bocsátja közze Szalay Józsefnek a korán elhunyt kiváló történettudósának „A magyar nemzet története” című munkáját, még pedig akképen, hogy annak hézagait Baróti Lajossal pótolta és azonfeül a szöveget több mint 600 művészi kivitelű illusztrációval látja el. Szalay munkáját nemcsak az akadémia részéről érte az a kitüntetés, hogy odaítélte neki a Szilágyi-féle 1200 frtos jutalomdíjat hanem a közönség is oly lelkesen fogadta, hogy rövid pár év alatt az egész első kiadás elfogyott. Valóban szükség volt tehát e második kiadásra, és a kiadó cég bölcsen eszelekedett, midőn azt valósgos disztnének tervezte, hogy méltó ékessége legyen minden magyar ember könyvespolcának. Alig jelent meg munka prospectusa, már előtűnk van az első fűzet is, mely 4 inyi szöveget és több mint 50 kisebb-nagyobb illusztrációt tartalmaz. Az első fejezet a magyarok beköltözése előtti Magyarország ismerteti, előbb kökört bemutatva számos Magyarországon talált kökori tárgyat, aztán a bronzkört, szintén bronzkori leletek rajzaival. Erre Magyarország legrégebb ismert lakosait ismerteli a szerző néhány érdekes araviszk régiséget reprodukálva. Pannónia és Dáciaának a rómaiktól való meghódítását szintén számos kép illusztrálja a Traján oszlopa néhány domborművi képének másolata, a Traján-forum a híres Traján-tábla stb. „A római közigazgatás és műveltség Pannóniában és Dáciában” című fejezetbe dűsan ki vannak aknázza az ó-budai ásatások: ott találjuk az aquineumi amfiteátrum képét az ottani leletek közül ismert oltárkövet, a mozaikot a bélyeges táblákat, az agyagedény-töredékeket stb. Nagyon sikerűltek a Pannónia sorsára befolyással volt római császárak arezképei is: Augustus császáré és Tiberiusé, valamint Decebal dák király egy szobrának másolata. A szöveg sehöl nincs tudakos magyarázatokkal megrakva; az előadás népies végig egyszerű, világos, folyékony, olyan, minőnek lennie kell egy a nagy közönség számára szánt munkában. Az első fűzet átolvasása után tehát csak még melegebben ajánljuk a munka megszerzését mindenkinek a kit hazája története érdekel. Egy-egy

fűzet ára 30 kr. a ki előfizet (6 fűzetre 1 frt 80 kr-ral, 12 fűzetre 3 frt 60 kr-ral, 24 fűzetre 7 frt 20 kr-ral, az alatt irt kiadóhivataltól — a fűzeteket bérmentve kapja. A teljes mű mintegy 65 fűzetre fog terjedni. Gyűjtőknek minden 7 példány után egy tiszteletpéldánnyal szolgál a kiadóhivatal. A megrendelések a kiadócézhez intézendők; Lampel Róbert (Vodianer F. és Fiai) Budapesten, Andrassy út 21.

Nyilatkozat.

Személyesen szerettem volna mindazon Egyeseket és Társulatokat egyenkint soraimmal felkeresni, kik felejtetlen Feleségem elhunyt feletti fűdalomban részt vettek.

Mínthogy azonban ezt a tömeges részvét nyilvánulás majdnem lehetlenné teszi — ezen uton fogadják szívem legbensőbb mélyében érzett hálás köszönetemet.

Zentán 1894. évi szent-Andráshava hazafiúi tisztelettel

Szabó László

Zenta város országgyűlési képviselője.

Nyilttér.*)

A „Zentai Közlöny” tek. szerkesztőjének.

A „Zentai Közlöny” 1894. október 28-án megjelent számában „Városházi dolgok” czime alatt valami minden áron szerepelni vágyó fiók zsurnaliszta tárgya iránti teljes tájékoztatásában bele ragaszkodik a városi pénzkézelés bírálásába és nagyképűsködve regéli, hogy a legutóbbi alispáni rovanosolás alkalmával nyilvánvalóvá lett, mily sok szörzsállásogató, időrabló eljárás alá esik csak a rendes címeknek kifizetése is. Rímm tenetis amici! Hát tisztelt cikkkező ur (már ha újságba ir titullussal is meg kell becsülni), azok az idők elmúltak már, hogy címek kifizetése eszközöltessék, hanem jelenleg igazolt szükségletre, igazolt követelések a címzett terhére kiutalványoztatnak s így nem esik meg az, hogy a címeken előirányzott összeget felvevő el ne számolná. Vagy talán épen emiatt panaszkodik ön; ha így van, akkor ön is adósa a városnak egy kis elszámolással! A mi erre vonatkozólag a vizsgálati tényállást illeti, a következő: szóbelileg nem helyeseltetett a rövid úton való kiutalás, hanem minden járandóságra szabályszerű végzés alakjában hozott utalvány hivatott. Ez éppen az ellenkezője a cikkkező ur állításának, tehát egyikünk hazudik. Hogy pedig ellenőrizetlen, tehát elkönyveletlen 22000 frt találatot volna, első sorban is a házipénztári ellenőr nevében jelentem ki, hogy ez nem igaz s az ellenőr azt mondja, hogy a cikkkező ur hozzon magával egy nem bekötött fejt, tehát önhöz nem hasonló embert s készséggel megmutatja, hogy ön hazu . . . azaz, hogy nem igazat mond. A tanács, továbbá a pénzkézelés ellenőrzője, szerény magam nevében pedig csak azt mondom, hogy ha az ön állítása való volna, úgy felfüggesztett volna egy pár tisztviselő, ez pedig nem történt s így egyikünk már megint hazudik.

Látja kérem cikkkező ur, az ön megnyilatkozása csupa tájékoztatásról árul el; beszél például letéti alapokról. Zentán ilyenek nincsenek, de külön választva vannak tudnivalik letéti is, meg alapok is; valamint hogy „ó n” szó is valósg, meg „elhetetlen” is valósg, de már e két szó összevéve csak tán nem való? Vagy tán ezt tagadja?

Kivánsi vagyok az ön stréber mivoltára; bujjék elő a névtelenség homályából, vagy talán fél, hogy tisztelt munkatársai megröstellik magukat, ha köztük meglátható lesz? Talán azok nem diákja a munkatársaknak?! Szeretném én is tudni ki ön, mert a támadó mivolta szerint kell választani a védekezési eszközben; hátha csak légyesapó kell!

Zentán, 1894. október 3-án.

Czabafi János

városi számvevő.

*) E rovatban közöltékért a felelőség a beküldőt illeti. Szerk.

CSARNOK.

Epistolák egy vidéki lapszerkesztőhöz.

Erődy Dániel satyráiból.

No lásd barátom! milyen igazam volt Midőn tenéked azt tanácsolám, Hogy tedd szabaddá lelked büszke szárnyát S légy költő újra, szívből, igazán, S minden sorod ezer panaszzal árad, Panaszszal kezded, s végzed leveled. Hogy bár előttd önzés árnya nélkül A köző és közérdek lebegett; Fejedre mégis áradatkép zűdul Sok-észrevétel, még több kifogás, Lapod piszkolják koresmaszerte rűtul, Hogy pletyka van csak benne semmi más Egy tyúkprókátor — kit silenciumra Itéltek holmi számadás miatt Kegyetlenül az kritikál meg téged S a röhögők közt nagy tetszést arat. Ha eldicséred Ixel, Ypszilonnak Epeje forr, a vér fejébe száll Ha N. urnőnek szerenádét adnak Nagy sérelem, hogy arról hallgatál.

Egy ügyvéd, a ki hirdetést küldött be A hirdetési díjjal becsapott; S hallgatnod kell, mivelhogy máskülönbem Nem pártfogolja többé a lapot, Mert egy vidéki lapnak pártfogóra Vagyon szüksége okvetetlenül

S e pártfogás teneked mily kevésbe
Csupán egy ingyen példányba kerül!
Oh, a vidéken mindent pártfogolnak,
Kutyát, cigányt s a kártyát legkivált
Közjóra ottan rögtön készen állnak
Rendezni egy jótékonykezelt hált.
A rendezők ilyenkor bőven költnek,
No, a jótékonykezeltre is marad.
S a helyi hírlap a nagy vigasságra
Hendőképpen tárcázikkal ad,
S ezt teneked kell megírnod éppen
Mert ki írta meg oly költőileg
„Hogy vannak még az önző rút világban
Hogy vannak még gyöngéd, nemes szívek.”
Safóbbi! Ugy a mint te azt annálam
Százszorta szebben és jobban tudod.
Ilyenkor prózád hangján, lendületjén
Megérezni költői rhytmusod,
Oh van tehát a szerkesztésnek mégis
Valami filkos, bájos ingere!
Találni ott is a mi elragadjon
És a szívet örömmel töltse be
Lehetni ott is egy-egy kis oasist
A pusztaságban egy kis szigetet
Hol a kietlen vándorlás közepett
A lélek enyhét, üdvét fölleled.

Egy nő gondolatai.

Írta: Rózsasági Antalné (Hajnalka)

Azon ember, kinek valódi isteni félelem van
a szívében, hasonlít a naphoz, mely a nélkül, hogy
beszélne világít és melegít.

Ne légy senkinek adósa; légy azonban oly
megelőző mintha mindenki hiteleződ volna.

Legyen szíved az öröm iránt nyílt, de kész
a fájdalom és szenvedés minden harcára: tanulj
a balsorsban reményleni; jó időben pedig gondoldj
a viharra.

Akarod önmagad ismerni? Tekints a mások
tetteire. Akarsz másokat megérteni? Tekints sa-
ját szívedbe.

Ha mindenkinek, ki valamely megrovásra
méllo tettel akar véghez vinni, rögtön valami örö-
met állítanak útjába, sokkal kevesebb rossz tör-
ténnek a világban.

Azon műremek, mely a nő szelleme és izlé-
sének legfőbb becsületet szerez s a melyben min-
dennap kell valamit idomítani — saját leánya.

Van-e más főrekvése a nemesnek és jónak
mint folytonos küzdés azon szerenese után, melyet
a természet nekünk szánt.

Akkor tünteti ki az ember jellemét legelőseb-
ben midőn idegent ír le.

Senki senki sem szabad, ki önmagának nem ura.

Külső javak birtoka nem tesz szerenessé ha
a legfőbb jóval a belbékével, az önmagukkal való
öszhangzással s a tiszta öntudat bizonyosságával
nincs párosulva.

Az nem erény, mely jutalmat nem kíván.

Ne félj senkitől annyira, mint önmagadtól
bennünk van a bírő, mely nem esal s melynek szava
nyomatékosabb előttünk, mint az egész világ tet-
szése.

Inkább tetteik, mint szavaikból, íteld meg az
embereket. Miután sokan jót beszélnek, de rosszat
eszelekeznek.

Egyedüli nagyság a földön a büntudatlan
szív, és egyedüli boldogság a családi kör szeretete.

Egyedül önmagunknak élni nem lehet, de ha
lehetne, az nem is volna élet.

Ugy beszéj mindig a mint gondolkozol, de
mondj el mindent a mit tudsz.

Ne remélj semmit és ne félj semmitől a földön.

Ki mindig vidám akar lenni, az nem csak
szerenéséről gondoskodik, hanem erényesen cse-
lekszik.

Önmagát leküzdeni, a legnehezebb harc.

Erény nélkül senki sem oly elégtelt a minő
lehetne.

Csupán eszelekvés az élet s munka az élvezet.

A szorgalomnak nincs szüksége óhajításokra;
a ki pedig reménnyel táplálja magát az éhen hal.

Gyakran gyöngébb az ember másra támasz-
kodva, mint csupán magára hagyatva.

Panaszkodás által növekszik a fájdalom és
hallgatás által csöndesül.

Ne íteld meg mások hibáit nagy szigorral,
igen sok hiba van, mit magad sem kerülhetsz el.
Mihelyt megvagyunk elfeledve boldogok vagyunk.

Az igaz szerelem önmagához mindig hű ma-
rad, akár mindent megadnánk neki, akár mindent
megtagadnánk tőle.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SZIGETHY ISTVÁN.

7336. sz./Tkv. 894.

Árverési hirdetményi kivonat

A zentai kir. bíróság mint telekkönyvi ható-
ság közhite teszi, hogy özv. Molnár Istvánnak
Radujkov Száva elleni kérelme következtében az ár-
verés 1000 frt. tőke követelés 76 frt 70 kr. eddig
megállapított 9 frt 60 kr. ezuttal és még felmerü-
lendő költségeknek, kielégítése végett a végre haj-
tási árverés az adai 4650 sztkvben foglalt 3366/b
hr. sz. 1 hold 600 []-ól ingatlanra 456 frtban; az
adai 4641 sztkvben 3366/a hr. sz. 2 hold 1200 []-ól
ingatlanra 912 frtban megállapított kikiáltási árban
elrendeltetett és hogy ezen ingatlan az 1894. évi
december hó 20-ik napján délelőtt 10 órakor Ada
község házában megtartandó nyilvános árverésen
becsáron alól is eladatulni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan
becsáranak 10%-át készpénzben vagy szabályren-
deletileg óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban
a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX.
t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpenznek a bíró-
ságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű
elismervényt átszolgáltatni.

Zentán, a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál
1894. évi aug. hó 23-ik napján.

Jánosy,
kir. aljbíró.

Az úri- és Eugen utcza sar-
kán levő Tésits-féle házban két
bútorozott szoba bérbe adandó.

A „ZENTAI HIRLAP”

ajánlja dusan felszerelt könyvnyomdáját minden a nyomdai szakba vágó munkálatok ugymint:

számlák, jegyzékek és tudositó levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók és tánczrendek, étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok, árjegyzékek, gyászlapok, táblás kimutatások, mérlegek, időszaki és folyóiratok, művek, szalag-aranyozások, ipar és kereskedelmi körlevelek, ügyvédi és irodai nyomtatványok, névjegyek, evélpapírok és borítékok ezégnomással, falragaszok stb. elkészítésére bármilyen szín és nagyságban, gyors, pontos és izléses kivitelben a legjutányosabb árszámítás mellett.

Kérjük tisztelettel a n. é. közönséget, hogy nyomdai szükségleteinek beszerzése végett üzletünkhöz fordulni kegyeskedjék.

Ugyanitt a „Zentai Hirlap”-ra előfizetések elfogadtatnak és hirdetések felvétetnek.

Egyes lappéldányok csak a nyomda üzlethelyiségében kaphatók.